

Un viitor mai bun, een betere toekomst.
Hulp aan kansarmen in Roemenië.

Beste vrienden van de stichting,

In 2019 hebben we op afstand de contacten met de organisaties en gezinnen onderhouden via WhatsApp en Messenger en de communicatie in het Roemeens kwam goed over.

Het leven in Roemenië gaat langzaam vooruit, maar de gezinnen die we helpen bekijken we iedere keer weer opnieuw.

Helaas zijn we ook geschrokken door het overlijden van **Emilia** die enkele jaren geleden een hersenbloeding kreeg en halfzijdig was verlamd. Emilia was jarenlang sociaal werker en mijn tussenpersoon bij de gemeente in Popesti. Ze gaf me de namen door van de mensen die hulp nodig hadden. Door haar ziekte 4 jaar geleden was ze thuis en werd verzorgd door haar moeder. Ze kreeg een wandelrekje, verzorgingsmaterialen en we betaalden haar fysiotherapie en geneesmiddelen. Helaas was genezing niet meer mogelijk.

In 2018 was ik ook betrokken bij het overlijden van haar broer.

De werkzaamheden en communicatie werden overgenomen door een ouder echtpaar Mihai en Lucia Bujor waar ik heel dankbaar voor ben en zij doen het nog steeds.

Zoals de vorige keer al is vermeld zijn de activiteiten wat verminderd en kunnen we op beperkte manier onze doelen toch realiseren.

Bezoek aan Maria Fedeles

Begin 2019 ben ik Maria Fedeles gaan opzoeken in Glasgow en heb met eigen ogen kunnen zien hoe een 25-jarige, werkende in een pizzeria, haar eigen leven opbouwt. Ze betaalt haar huur, haar reiskosten, gezondheidszorg etc.

Ze is een afgestudeerd accountant en werkt van 4 tot 23 uur of langer om pizza's te beleggen. Ze heeft een dag vrij omdat ze ook vrij wil hebben om tijd op te nemen om haar familie op te zoeken in Roemenië en haar vriendinnen in Londen en Denemarken.

Mijn bezoek was ook voor Maria een weekje vakantie om Schotland te kunnen bekijken. We hebben dan ook dagtochten gemaakt naar Edinburgh, de Highlands en vele kerken en musea bezocht.

Het was haar eerste vakantie en ook hebben we doorgenomen hoe haar toekomst nu verder zou kunnen gaan.

Naast het werken wilde ze ook op de universiteit van Glasgow weer gaan studeren om haar diploma's ook geldig te laten zijn in Engeland. Ze is via haar universiteit in Iasi en nog op haar Roemeense studentenkaart in Schotland en voor de Brexit is dit nog geldig. Eind 2019 heeft ze een diploma gehaald en in maart 2020 volgt het 2^e diploma.

Het was ook voor mij bijzonder hoe Maria vanaf haar jeugd haar leven heeft kunnen uitstippelen en ze gaat door. In 2020 wil ze richting Londen omdat ze daar hoopt toch in haar vak verder te kunnen groeien.

Ze gaat dan eerst wonen bij een vriendin die daar woont en getrouwd is met een Engelsman. Het is mooi om te zien hoe deze jongeren hun weg zoeken om een werkzaam leven te vinden en vanuit deze plaats ook hun familie niet vergeten en helpen. Nu nog in het klein om kleren en speelgoed te kopen voor haar neefjes bij goedkope winkels.

Ik maak me wel zorgen om haar gezondheid want het is ook moeilijk om steeds laat thuis te komen en ze was ook echt moe.

Nog steeds is het wegtrekken van Roemenen een zorg voor het land, de situatie verandert langzaam en de corruptie is groot oftewel: men helpt elkaar aan banen etc.

Met Pasen hebben we enkele gezinnen financieel geholpen, we kunnen het geld sturen naar onze tussenpersonen in Iasi.

Verblijf in Roemenië

Het was voor mij nu het 2^e jaar dat ik niet meer voor langere tijd in Roemenië ben. In september ben ik toch weer 2 weken daar op bezoek geweest, vanwege heimwee maar ook om de mensen weer te kunnen ontmoeten. Vanaf Eindhoven gaat een rechtstreekse vlucht naar Iasi. Binnen 2 uur ben ik in Iasi, terwijl ik er met de auto 24 uur over rijd (2300 km). Ik werd opgevangen door Hisko, een Nederlander, en heb bij hen gelogeed. Zijn stiefdochter Bianco studeert in 2020 af in de psychologie aan de universiteit in Leiden. Voor een goede studente, maar wél in een rolstoel, waren er in Iasi geen mogelijkheden omdat daar geen liften zijn in de gebouwen. Na 4 jaar de studie te hebben gevolgd en met een beperkte hulp van SDR kon ze haar studie daar volgen. Haar laatste stage wordt gedaan in Iasi.

Ook **Laurentia** heeft nog steeds onze zorg (heeft vanaf haar jeugd polio en werkt niet meer). Haar depressie, alleen zijn en haar beperkte inkomen zijn geen gunstige situaties. We kunnen haar ondersteunen om zo nodig voeding te kopen en door wekelijks met haar in contact te zijn via WhatsApp.

In de periode dat ik er was heb ik contact gehad met Dokter Ciobanu en haar medewerkers. Ondanks dat ze met pensioen is, blijft ze betrokken bij het kindertehuis **Sf. Andrei**. Ze maakt ze ook zorgen om de nieuwe regels daar: alle kinderen in pleeggezinnen of in woningen in de stad. Sf. Andrei had al 3 appartementen maar voor jonge verstandelijk gehandicapte kinderen tot 8 jaar is er veel personeel nodig en dat is er niet. Steeds meer verzorgden, verpleegsters en artsen vertrekken naar het buitenland voor betere condities en betere lonen.

Ook bij de andere tehuizen in **Galata** zijn door de overheid allerlei regels gemaakt en de

arbeidsvreugde is danig gedaald, ook vanwege bezuinigen en regels van de EU.

Ik kon niet veel schenken, alleen wat ondersteuning voor de activiteiten die dan door kunnen gaan.

Ik logeerde ook enkele dagen in Popesti en zelfs bij de familie **Calugaru**. Ze stonden erop dat ik daar logeerde, ook al was het maar één nacht. Ze hadden zelfs een echt toilet geplaatst en met een emmer water kun je het dan doorspoelen (tot 2019 was er alleen een houten toilet buiten).

Hun oudste zoon ging direct naar de afronding van zijn studie (landbouw) in juni naar Ierland waar ook een oom woont. Het zoeken naar werk was moeilijk maar hij heeft wat geld verdiend. Toch moest hij in september terug naar Roemenië om zijn schooldocumenten op te halen om daar te kunnen werken. De woonsituatie was niet optimaal maar hij was in een geheel andere wereld dan op het platteland waar hij woont. Zijn plan was op een boerderij daar te gaan werken, hij heeft wel geld voor het gezin meegebracht in december.

Maar zoals bijna alle ouders in Roemenië wensen wordt het geld dat verdiend wordt gebruikt om voor de zoon een huis te bouwen op het terrein van zijn ouders. Nu nog ervan uitgaan dat hij terugkomt naar Roemenië.

Ik werd uitgenodigd bij de orthodoxe priester **Vasile** en zijn vrouw. Nadat zij jaren in een huis van de parochie hebben gewoond in een echt oud huisje zonder stromend water, geen toilet etc. hebben ze in 2018 een prachtig huis gebouwd. Vasile heeft met mensen uit het dorp zelf meegebouwd en zijn vrouw Amalia zorgde voor het eten. Het is een prachtig huis geworden en ze zijn er erg blij mee want hij gaat met pensioen.

Ik heb veel respect voor hen omdat ze zoveel hebben gedaan voor de arme mensen. Met zijn paard en wagen hielp hij mee op allerlei vlak. SDR heeft nu ook weer een donatie gedaan om zijn werk voort te zetten.

In de orthodoxe kerk zijn er alleen vieringen op zondag en door de week bij begrafenissen e.a. Priesters hebben allemaal een beroep met een salaris of van zijn vrouw en krijgen een bijdrage

van de orthodoxe kerk in de provincie. Wat ze voor de parochie krijgen besteden ze in de kerk en diaconie.

Zoals gewoonlijk bezocht ik ook mijn oude burens in de flat waar ik had gewoond. Mevrouw Usescu was overleden, ze was al zwak maar ook zonder hulp. Bij Mevrouw Matei stond meteen het eten op tafel. Ze verblijft de gehele winter bij haar dochter in Italië. Mevrouw Astefan had het erg benauwd en ik ging met zorgen weer weg. Zij woont 2 hoog zonder lift, 4 trappen omhoog. Onderling is er weinig hulp omdat iedereen daar nu boven de 80 jaar is, meestal blijven de dames achter en de heren zijn al gestorven.

Mijn bezoek aan de **jongeren met het syndroom van Down** was weer overweldigend. Zij zijn altijd zo enthousiast als ik kom en als je ze kunt verrassen met een pizza is er echt feest. Het gaat daar goed, men heeft nog veel hulp uit Engeland en onze hulp is beperkt gebleven.

Na de jaren dat we **Mevrouw Pop** hebben geholpen waren we gestopt, maar ik kreeg ineens een berichtje dat haar dochters in Iasi waren dus een plaats afgesproken, Iona en Mihaela waren er. Dit gezin heeft steeds onze hulp gekregen en tegen beter weten in hoopten we op een betere toekomst voor de kinderen. Mihaela was in verwachting en vertelde me dat ze een lieve vriend had. Toen ze bevallen was kreeg ik bericht: ze had hulp nodig want ze had niet de waarheid verteld. Ik heb haar de weg gewezen naar de kinderbescherming want er zijn opvanghuizen voor moeder en kind. Ik hoorde dat Ioana naar het buitenland zou gaan en dat Ana weer in de gevangenis was maar er snel uit zou komen. Haar kinderen waren in een pleeggezin en Georgeta kreeg haar tweede kind. Hoe kun je hen helpen om betere keuzes te maken? Via facebook volg ik hen nu en naast dat ik me zorgen maak zie ik ook hoe zij hun leven leiden op hun manier. Ik denk dat we dat nooit kunnen begrijpen.

Voor de gezondheid van **Laurentia** ben ik 4 dagen mee geweest naar een kuuroord in Praid

en Sovata en hebben we genoten van de verschillende baden (zout, modder, etc.). Jammer genoeg regende het steeds. We waren er met de bus heengegaan en in oktober zagen we de sneeuw al liggen.

Op deze manier hebben onze contacten weer hernieuwd en kunnen we terugkijken op een beperkte maar wel noodzakelijke hulp.

Op 6 december 2019 is Hans Jurcka, ons bestuurslid vanaf het begin, thuis na een ziekbed overleden. We danken hem en zijn vrouw voor hun inzet en wensen haar veel sterkte toe.

Hartelijk dank voor de financiële hulp die we, naar we hopen, ook in 2020 krijgen, zodat we onze mensen daar nog kunnen blijven ondersteunen.

Namens Loes Derks en Pierre van der Meer wens ik u alle goeds en een jaar weer met mogelijkheden.

Antoinette Smits.

Penningmeester, tevens postadres:

Pierre van der Meer,
De Wieken 46, 6581 DG Malden,
Tel. 024-3581612,
E-mail: info (at) sdr-malden.nl
Banknr IBAN NL97 RABO 0131 6447 69
t.n.v. Stichting Dominique Roemenië te Malden.

Secretaris:

Loes Derks, Het Spoor 15, 5437 BR Beers,
Tel. 0485-751274,
E-mail: loes.piet.derks (at) gmail.com

Voorzitter: Antoinette Smits,

Dahliastraat 26, 6581 XL Malden,
Tel. 024-7610509
en mobiel 0031 6 261 261 19
E-mail: antoinettesmits (at) gmail.com
E-mail: antsmits (at) hotmail.com